Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial 3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) **license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format
Adapt — remix, transform, and build upon the material

3901

491.99-8
Z-48

12002

2010

ՀԵԳԱՐԱՆ

ՀԱՅ ԼԵԶՈՒԻ

Ի ՎԱՐԺՈՒԹԻՒՆ

ԸՆԹԵՐՑԱՆՈՒԹԵԱՆ.

ՌՈՍՏՈՎ (Դոնի վրայ)
Ի ՏՊԱՐԱՆԻ ՅՈՎՀԱՆՆՈՒ ՏԷՐ-ԱԲՐԱՀԱՄԵԱՆ

1873

Арм.
2-1849а
2-1849а
Ан-845
491.99-8
Հ-48

ՀԵԳԱՐԱՆ

ՀԱՅ ԼԵԶՈՒԻ

Ի ՎԱՐԺՈՒԹԻՒՆ

ԸՆԹԵՐՑԱՆՈՒԹԵԱՆ

Инв. № 22897

Дозволено Цензурой, С. П. Бургъ, 30 Декабря 1872 г.

44763-ա
29385-63

ՌՈՍՏՈՎ

Ի Տպարանի Յովհաննու Տէր-Աբրահամեան

1873

ՀԵԳԱՐԱՆ

ՀԱՅ ԼԵԶՈՒԻ

ՍԱՂՄՈՍ ԱՌԱՋԻՆ

Ե-րա-նեալ է այր որ ոչ գը-նաց ի խոր-հուր-դըս ամ-բա-րըշ-տաց. ի ճա-նա-պար-հի մե-ղա-ւո-րաց նա ոչ ե-կաց, և յա-թո-ռըս ժան-տից նա ոչ նըս-տաւ:

Այլ յօ-րէ-նըս Տեա-ռըն են կամք նո-րա, եւ յօ-րէ-նըս նո-րա խոր-հես-ցի նա ի տը-ւէ եւ ի գի-շե-րի, եւ ե-ղե-ցի նա որ-պէս ծառ որ տըն-կեալ է ի գը-նա-ցըս ջուրց:

Որ ըզ-պը-տուղ իւր ի ժա-մու
տա-ցէ, եւ տե-րեւ նո-րա մի՛ թա-փես-
ցի, եւ զա-մե-նայն զոր ինչ ա-րաս-ցէ՝
յա-ջո-ղես-ցի նմա:

Ոչ այս-պէս են ամ-բա-րիշտք եւ
ոչ այն-պէս, այլ որ-պէս ըզ-փոշի՛ զոր
հո-սէ հողմ ի վե-րայ ե-րե-սաց երկ-
րի:

Վասն այ-սո-րիկ ո՛չ յա-րի-ցեն
ամ-բա-րիշտք ի դա-տաս-տան, եւ ո՛չ
մե-ղա-ւորք ի խոր-հուր-դըս ար-դա-
րոց:

Զան-զի ճա-նա-չէ Տէր ըզ-ճա-
նա-պար-հըս ար-դա-րոց. ճա-նա-պարհք
ամ-բա-րըշ-տաց կո-րի-ցեն:

ՍԱՂՄՈՍ ԵՐԿՐՈՐԴ

Ըն-դէ՞ր խը-ռո-վե-ցան հե-թա-
նոսք, և ժո-ղո-վուրդք խոր-հե-ցան ի
սնո-տիս:

Յան-դի-ման ե-ղեն թա-գա-ւորք

երկ-րի, և իշ-խանք ժո-ղո-վե-ցան ի
մի-ա-սին՝ վասն Տեա-ռըն և վասն Օ-
ծե-լոյ նո-րա:

Խը-զես-ցուք ըզ-կա-պա-նըս նո-
ցա, և ըն-կես-ցուք ի մէնջ ըզ-լուծ
նո-ցա:

Բը-նա-կեա-լըն յեր-կի-նըս ծի-
ծա-ղես-ցի ըզ-նո-քօք, և Տէր ար-հա-
մար-հես-ցէ ըզ-նո-սա:

Յայն-ժամ խօ-սես-ցի ընդ նո-սա
բար-կու-թեամբ իւրով, և սըրտ-մը-
տու-թեամբ իւ-րով, խը-ռո-վե-ցու-
ցէ ըզ-նո-սա:

Ես կա-ցի թա-գա-ւոր ի նը-մա-
նէ, ի վե-րայ Սի-օ-նի լե-րին սըր-բոյ
նո-րա՝ ի պատ-մել ըզ-հը-րա-մա-նըս
Տեա-ռըն:

Տէր ա-սաց ցիս՝ որ-դի իմ ես դու,
և ես այս-օր ծը-նայ ըզ-քեզ:

Խըն-դը-րեա յի-նէն, և տաց քեզ
ըզ-հե-թա-նո-սըս ի ժա-ռան-գու-
թիւն, և իշ-խա-նու-թիւն քեզ ընդ
ա-մե-նայն ծա-գըս երկ-րի:

Հով-ւես-ցես ըզ-նո-սա գա-ւա-զա-նաւ եր-կա-թեաւ, և որ-պէս զա-նօթ բըր-տի փըշ-րես-ցես ըզ-նո-սա։

Արդ թա-գա-ւորք՝ զայս ի միտ ա-ռէք և խը-րա-տե-ցա-րո՛ւք ա-մե-նե-քեան, որք դա-տիք զեր-կիր։

Ծա-ռա-յե-ցէք Տեա-ռըն եր-կիւ-ղիւ և ցըն-ծա-ցէք ա-ռա-ջի նո-րա դո-ղու-թեամբ։

Ըն-կա-լա-րուք ըզ-խը-րատ նո-րա՝ զի մի՛ բար-կաս-ցի Տէր և կո-րըն-չի-ցիք ի ճա-նա-պար-հա-ցըն ար-դա-րու-թեան։

Ի ժա-մա-նա-կի յոր-ժամ բոր-բո-քես-ցի բար-կու-թիւն նո-րա։

Ե-րա-նի՜ ա-մե-նե-ցուն՝ որք յու-սա-ցեալ են ի Տէր։

ՍԱՂՄՈՍ ԵՐՐՈՐԴ

Տէր, զի՞ բա-զում ե-ղեն նե-ղիչք իմ, և բա-զումք յա-րեան ի վե-րայ իմ։

Բա-զումք ա-սէ-ին զանձ-նէ իմ-մէ, թէ չի՛ք փըր-կու-թիւն սո-րա առ Աս-տուած իւր։

Այլ դու Տէր՝ օգ-նա-կան իմ ես, փառք իմ և բարձ-րա-ցու-ցիչ գըլ-խոյ իմոյ։

Ձայ-նիւ ի-մով ես առ Տէր կար-դա-ցի, և լը-ւաւ ինձ ի լեռ-նէ սըր-բոյ իւր-մէ։

Ես նըն-ջե-ցի և ի քուն ե-ղէ. զար-թեայ՝ և Տէր ըն-դու-նե-լի իմ է։

Ոչ երկ-եայց ես ի բիւ-րա-ւոր զօ-րաց նո-ցա, որք շուր-ջա-նա-կի պատ-եալ պա-շար-եալ պա-հէ-ին զիս։

Ա-րի՛ Տէր, և փըր-կեա զիս Աստ-ուած իմ, զի դու հա-րեր զա-մե-նե-սեան՝ որք է-ին ընդ իս թըշ-նա-մու-թեամբ ի տա-րա-պար-տուց. և զա-տա-մու-նըս մե-ղա-ւո-րաց փըշ-րես-ցես։

Տեա-ռըն է փըր-կու-թիւն. ի վե-րայ ժո-ղո-վըր-դեան քո օրհ-նու-թիւն քո։

ՍԱՂՄՈՍ ՉՈՐՐՈՐԴ

Ի կար-դալ ի-մում լը-ւաւ ինձ Աստ-ուած ըստ ար-դա-րու-թեան. ի նե-ղու-թե-նէ ինձ ան-դո-րըր ա-րա-րեր. ո-ղոր-մեա՛ ինձ և լուր ա-ղօ-թից ի-մոց:

Որ-դիք մարդ-կան՝ մին-չև յե՞րբ էք խըս-տա-սիրտք. ըն-դէ՞ր սի-րէք ըզ-նան-րու-թիւն, և խընդ-րէք ըզ-սը-տու-թիւն:

Ծա-նի-րուք՝ զի սքան-չե-լիս ա-րար Տէր սըր-բոյ ի-րում. և Տէր լը-ւի-ցէ ինձ ի կար-դալ ի-մում առ նա:

Բար-կա-ցայք և մի՛ մե-ղան-չէք. զոր ինչ ա-սէք ի սիր-տըս ձեր՝ յան-կո-ղի-նըս ձեր զըղ-ջա-ցա-րուք:

Մա-տու-ցէք պա-տա-րա-գըս ար-դա-րու-թեան, և յու-սա-ցա-րուք ի Տէր:

Բա-զումք ա-սէ-ին՝ թէ ո՞ ցուց-ցէ մեզ ըզ-բա-րու-թիւն Տեա-ռըն. նը-

շա-նե-ցաւ առ մեզ լոյս ե-րե-սաց քոց, և ե-տուր ու-րա-խու-թիւն սըր-տից մե-րոց:

Ի պըտ-ղոյ ցո-րե-նոյ՝ գին-ւոյ և ձի-թոյ իւր-եանց լը-ցու-ցեր ըզ-նո-սա:

Խա-ղա-ղու-թեամբ յայս և ի սոյն նըն-ջես-ցուք և զար-թի-ցուք. զի դու Տէր մի-այն ա-ռան-ձին յու-սով քով բը-նա-կե-ցու-ցեր ըզ-մեզ:

ՍԱՂՄՈՍ ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ

Բա-նից ի-մոց ուն-կըն դիր Տէր՝ և ի միտ առ զա-ղա-ղակ իմ:

Նա-յեա՛ ի ձայն ա-ղօ-թից ի-մոց, թա-գա-ւոր իմ և Աստ-ուած իմ:

Զի ըզ-քեզ ա-ղա-չեմ Տէր, ընդ ա-ռա-ւօ-տըս լը-ւի-ցես ձայ-նի ի-մում. ընդ ա-ռա-ւօ-տըս պատ-րաստ ե-ղէց՝ յան-դի-ման լի-նել առ քեզ:

Ոչ թէ դու՝ Աստ-ուած, կա-միս զա-նօ-րէ-նու-թիւն. և ոչ բը-նա-կին առ

քեզ չարք. և ա-նօ-րէնք մի՛ բը-նա-կես-ցին ա-ռա-ջի ա-չաց քոց:

Ա-տե-ցեր զայ-նո-սիկ՝ որք գոր-ծեն զա-նօ-րէ-նու-թիւն. կո-րու-սա-նես զա-մե-նես-եան որք խօ-սին սուտ:

Զայր ա-րիւ-նա-հեղ և ըզ-նեն-գա-ւոր պիղծ առ-նես դու Տէր. այլ ես ըստ բա-զում ո-ղոր-մու-թեան քում՝ մը-տից ի տուն քո, և եր-կիր-պա-գից ի տա-ճար սուրբ քո եր-կիւ-ղիւ քո:

Տէր ա-ռաջ-նոր-դեա՛ ինձ յար-դա-րու-թեան քում. վա-սըն թըշ-նա-մեաց ի-մոց ու-ղիղ արա ա-ռա-ջի իմ ըզ-ճա-նա-պար-հըս քո:

Զի ոչ գոյ ի բե-րա-նըս նո-ցա ճըշ-մար-տու-թիւն, և սիրտք նո-ցա նան-րեալք են:

Որ-պէս գե-րեզ-ման բա՛ց է կո-կորդ նո-ցա. և լեզ-ւօք իւր-եանց նեն-գա-ւորք ե-ղեն:

Դատ-եա՛ ըզ-նո-սա Աս-տուած՝ զի անկ-ցին ի խոր-հըր-դոց սըր-տից իւր-եանց. ըստ բա-զում ամ-բա-րըշ-տու-

թեան նո-ցա մեր-ժեա՛ ըզ-նո-սա, զի դառ-նա-ցու-ցին ըզ-քեզ:

Ու-րախ լի-ցինա-մե-նեք-եան՝ որք յու-սա-ցեալ են ի քեզ. յա-ւիտ-եան ցըն-ծաս-ցեն, և բը-նա-կես-ցես դու ի նո-սա:

Պար-ծես-ցին ի քեզ սի-րե-լիք ան-ուան քո, զի օրհ-նես-ցես դու զար-դա-րըն. Տէր, որ-պէս զի-նու հա-ճու-թեամբ քով պը-սա-կե-ցեր ըզ-նո-սա:

~~~~~

ՍԱՂՄՈՍ ՎԵՑԵՐՈՐԴ

Տէ՛ր մի՛ սըրտ-մը-տու-թեամբ քով յան-դի-մա-ներ զիս, և մի՛ բար-կու-թեամբ քով խը-րա-տեր զիս:

Ո-ղոր-մեա՛ ինձ Տէր, զի հի-ւանդ եմ ես. բը-ժըշ-կեա՛ զան-ձըն իմ, զի խը-ռո-վե-ցան ոս-կերք իմ:

Ան-ձըն իմ յոյժ խը-ռո-վե-ցաւ՝ և դու Տէր, մին-չեւ յե՞րբ:
~~~~~

Դարձ Տէր և փըր-կեա՛ զան-ձըն իմ. կե-ցո՛ զիս Տէր՝ ըստ ո-ղոր-մու-թեան քում:

Զի ոչ ոք է՝ որ ի մա-հու յի-շէ ըզ-քեզ, կամ ի դը-ժո-խըս խոս-տո-վան առ-նի առ քեզ:

Վաս-տա-կե-ցայ ես ի հե-ծու-թեան ի-մում. լը-ւա-ցի զա-մե-նայն գի-շեր ըզ-մա-հի-ճըս իմ, և ար-տաս-ւօք ի-մովք զան-կո-ղի-նըս իմ թա-ցի:

Խըռո-վե-ցաւ ի սըրտ-մը-տու-թե-նէ ա-կըն իմ, եւ մա-շե-ցայ ես ի վե-րայ ա-մե-նայն թըշ-նա-մեաց ի-մոց:

Ի բա՛ց կա-ցէք յի-նէն ա-մե-նե-քեան՝ ոյք գոր-ծէք զա-նօ-րէ-նու-թիւն:

Լը-ւաւ Տէր ձայ-նի լա-լոյ ի-մոյ, լը-ւաւ Տէր ա-ղօ-թից ի-մոց. եւ Տէր ըզ-խըն-դըր-ւա-ծըս իմ ըն-կա-լաւ:

Ա-մա-չես-ցեն եւ խը-ռո-վես-ցին յոյժ ա-մե-նայն թըշ-նա-միք իմ. դարձ-ցին յե-տըս եւ ա-մա-չես ցեն յոյժ վաղ-վա-ղա-կի եւ խը-ռո-վես-ցին:

ՍԱՂՄՈՍ ԵՕԹՆԵՐՈՐԴ

Տէր Աս-տո-ւա՛ծ իմ ի քեզ յու-սա-ցայ փըր-կեա՛ զիս, եւ յա-մե-նայն հա-լած-չաց ի-մոց ապ-րե-ցո զիս:

Գու-ցէ եր-բէք յա-փըշ-տա-կի-ցէ որ-պէս ա-ռիւծ զան-ձըն իմ, ո՛չ ոք իցէ որ փըր-կի-ցէ եւ ո՛չ այն՝ որ ապ-րե-ցու-ցա-նի-ցէ:

Տէր Աս-տո-ւած իմ թէ ա-րա-րի զայս, եւ թէ ի-ցեն ա-նօ-րէ-նու-թիւնք ի ձե-ռըս իմ:

Թէ հա-տու-ցի եր-բէք այ-նո-ցիկ՝ ոյք հա-տու-ցին ինձ չար, ան-կայց եւ ես ի թըշ-նա-մեաց ի-մոց ըն-դու-նայն:

Հա-լա-ծես-ցէ ապա թըշ-նա-մին զան-ձըն իմ. հաս-ցէ եւ կո-խես-ցէ յեր-կիր ըզ-կեա-նըս իմ. եւ ըզ-փա-ռըս իմ ի հող բը-նա-կես-ցուս-ցէ:

Ա-րի՛ Տէր բար-կու-թեամբ քով, եւ բար-ձըր լեր ի ըս-պա-ռել թըշ-նա-մեաց ի-մոց:

Զար-թի՛ր Տէր Աս-տո-ւած իմ ի

հը-րա-մա-նըս քո՝ զոր պա-տուի-րե-ցեր, եւ ժո-ղովք ժո-ղո-վըր-դոց շուրջ ե-ղի-ցին ըզ-քեւ:

Վա՛սն այ-սո-րիկ ի բար-ձու-նըս դա՛րձ Տէր. եւ Տէր դա-տի ըզ-ժո-ղո-վուր-դըս իւր:

Դա՛տ ա-րա ինձ Տէր ըստ ար-դա-րու-թեան ի-մում, եւ ըստ ամ-բը-ծու-թեան ի-մում որ յիս:

Կա-տա-րես-ցին չա-րիք ի վե-րայ մե-ղա-ւո-րաց. եւ յա-ջո-ղես-ցես զու ար-դա-րոյ:

Որ քըն-նէ ըզ-սիր-տըս եւ զե-րի-կա-մու-նըս Աս-տուած ար-դար. յի-րա-ւի է օգ-նու-թիւն ինձ յԱս-տու-ծոյ, որ ապ-րե-ցու-ցա-նի-ցէ զայ-նո-սիկ՝ ոյք ու-ղիղ են սըր-տիւք:

Աս-տուած դա-տա-ւոր՝ ար-դար՝ հը-զօր եւ եր-կայ-նա-միտ. որ ոչ ա-ծէ ըզ-բար-կու-թիւն իւր զօր հա-նա-պազ:

Ա-պա թէ ո՛չ դառ-նայք առ նա, ըզ-սուր իւր սըր-եալ է, եւ զա-ղե-ղըն

իւր լար-եալ, եւ ի նը-մա պատ-րաս-տեալ է զա-նօ-թըս մահու, եւ ըզ-նե-տըս իւր այ-րե-ցե-լովք է գոր-ծեալ:

Ա-հա-ւա-սիկ երկ-նեաց զա-նօ-րէ-նու-թիւն. յը-ղա-ցաւ ըզ-ցա-ւըս, եւ ծը-նաւ զա-նի-րա-ւու-թիւն:

Գու-բըն՝ զոր փո-րեաց եւ պեղ-եաց՝ ի նոյն ան-կցի ի խոր-խո-րատ՝ զոր եւ գոր-ծեաց:

Դարձ-ցին ցաւք ի գը-լուխ նո-րա, եւ ի վե-րայ գա-գա-թան նո-րա ա-նօ-րէ-նու-թիւնք իւր իջ-ցեն:

Խոս-տո-վան ե-ղէց Տեա-ռըն ըստ ար-դա-րու-թեան նո-րա, եւ սաղ-մոս ա-սա-ցից ան-ուան Տեա-ռըն Բարձ-րե-լոյ:

ՍԱՂՄՈՍ ՈՒԹԵՐՈՐԴ.

Տէր Տէր մեր, զի՛ ըս-քան-չե-լի է ա-նուն քո ի վե-րայ ա-մե-նայն երկ-րի:

Համ-բար-ձաւ մեծ-վայ-ել-չու-թի
քո ի վե-րոյ քան զեր-կի-նըս. ի բ
րա-նոյ ման-կանց տը-ղայ-ոց եւ ը
տըն-դեայց հաս-տա-տե-ցեր զօրհ-նու
թիւն:

Վասն թըշ-նա-մեաց քոց Տէր.
եղծ-ցի թըշ-նա-մին եւ հա-կա-ռ
կոր-դըն:

Տե-սից զեր-կի-նըս ըզ-գոր-ծըս մ
տանց քոց. ըզ-լու-սին եւ զաս-տե-ղ
զո-րըս դու հաս-տա-տե-ցեր:

Ո՞վ է մարդ, զի յի-շես դու ըզ-
կամ որ-դի մար-դոյ, թէ այց ինչ
րաս-ցես դու նը-մա:

Փո-քըր ինչ խո-նարհ ա-րա-ր
ըզ-նա քան ըզ-հրեշ-տա-կըս քո. փ
ռօք եւ պա-տուով պը-սա-կե-ցեր ը
նա. եւ կա-ցու-ցեր ըզ-նա ի վե-ր
ա-մե-նայն ձե-ռա-կեր-տաց քոց:

Զա-մե-նայն ինչ հը-նա-զանդ
րա-րեր ի ներ-քոյ ո-տից նո-րա, ը
խա-շըն եւ զար-ջառ՝ եւ զա-մե-նա
ինչ: Նա եւ զե-րէ վայ-րի, ըզ-թը

չու-նըս երկ-նից, եւ ըզ-ձը-կու-նըս
ծո-վու՝ որք շըր-ջին ընդ շա-ւի-ղըս
ծո-վու:

Տէր Տէր մեր, զի՞ սքան-չե-լի է ա-
նուն քո ի վե-րայ ա-մե-նայն երկ-րի:

293815-67

ՍԱՂՄՈՍ ԻՆՆԵՐՈՐԴ

Գո-հա-ցայց ըզ-քէն Տէր՝ բո-լո-րով
սըր-տիւ ի-մով. պատ-մե-ցից զա-
մե-նայն ըս-քան-չե-լիս քո:

Ու-րախ ե-ղէց և ցըն-ծա-ցայց ի
քեզ. սաղ-մոս ա-սա-ցից ան-ւան Տեառ-
նըդ Բարձ-րե-լոյ:

Ի դառ-նալ յետս թըշ-նա-մեաց
ի-մոց, տը-կա-րաս-ցին եւ կո-րի-ցեն
յե-րե-սաց քոց:

Ա-րա-րեր ըզ-դա-տաս-տա-նըս իմ
և զի-րա-ւու-նըս. նըս-տար յա-թոռ՝
դա-տա-ւոր ար-դա-րու-թեան:

Սաս-տե-ցեր ի հե-թա-նո-սըս, և կոր-եաւ ամ-բա-րիշ-տըն. զան-ւա-նըս նո-ցա ջըն-ջե-ցեր յա-ւի-տեա-նըս յա-ւի-տե-նից, և թըշ-նամ-ւոյն զէն պա-կաս-եաց մինչ իս-պառ:

Ըզ-քա-ղա-քըս ա-ւե-րե-ցեր, և կոր-եաւ յի-շա-տակ նո-ցա ա-ղա-ղա-կաւ:

Աստ-ւած կայ և մը-նայ յա-ւիտ-եան, պատ-րաստ ա-րար զա-թոռ իւր ի դա-տաս-տա-նի:

Ին-քըն դա-տի զաշ-խար-հըս ար-դա-րու-թեամբ, և ըզ-ժո-ղո-վուր-դըս իւր ուղ-ղու-թեամբ:

Եղև Տէր ա-պա-ւէն տը-նան-կի, օգ-նա-կան ի նե-ղու-թեան ի դէպ ժա-մա-նա-կի:

Յու-սաս-ցին ի քեզ ա-մե-նեք-եան՝ ոյք գի-տեն զա-նուն քո. զի ոչ թող-ցես զայ-նո-սիկ՝ ոյք խընդ-րեն ըզ-քեզ Տէր:

Սաղ-մոս ա-սա-ցէք Տեա-ռըն՝ որ բը-նա-կեա-լըն է ի Սի-օն. պատ-մե-ցէք ի հե-թա-նո-սըս ըզ-գոր-ծըս նո-րա:

Ի խընդ-րել զա-րիւն նո-ցա՝ յիշ-եաց. և ոչ մո-ռա-ցաւ Տէր զա-ղօ-թըս տը-նան-կաց:

Ո-ղոր-մեա՛ ինձ Տէր և տես ըզ-խո-նար-հու-թիւն իմ ի թըշ-նա-մեաց ի-մոց. բար-ձըր ա-րա-րեր զիս ի դը-րանց մա-հու:

Որ-պէս պատ-մե-ցից զա-մե-նայն օրհ-նու-թիւ-նըս քո ի դը-րու-նըս դըս-տեր Սի-օ-նի, և ցըն-ծա-ցայց ի փըր-կու-թեան քում:

Ընկ-լան հե-թա-նոսք յա-պա-կա-նու-թեան իւր-եանց զոր ա-րա-րին. և որո-գայթ զոր թա-քու-ցին՝ առ-ցէ զո-տըս նո-ցա:

Ծա-նա-չի Տէր յառ-նել ըզ-դա-տաս-տա-նըս իւր. և ի գոր-ծըս ձե-ռաց իւր-եանց կա-պես-ցին մե-ղա-ւորք:

Դարձ-ցին մե-ղա-ւորք անդ-րէն ի դը-ժո-խըս, և ա-մե-նայն հե-թա-նոսք որք մո-ռա-ցան զԱստ-ւած:

*

Ո՛չ իս-պառ մո-ռա-նայ Տէր զաղ-քա-տըն. համ-բե-րու-թիւն տը-նան-կաց մի՛ կո-րի-ցէ իս-պառ:

Ա-րի՛ Տէր՝ և մի՛ զօ-րաս-ցի մարդ. դա-տես-ցին հե-թա-նոսք ա-ռա-ջի քո:

Կա-ցո՛ Տէր օ-րէ-նըս-դիր ի վե-րայ նո-րա, եւ ծա-նի-ցեն հե-թա-նոսք՝ թէ մար-դիկ են:

Ըն-դէ՞ր Տէր կա-ցեր ի հե-ռաս-տա-նէ. ան-տես ա-րա-րեր ի դէպ նե-ղու-թեան ժա-մա-նա-կի:

Յամ-բար-տա-ւա-նել ամ-բա-րըշ-տին՝ այ-րի աղ-քա-տըն. ար-գել-ցին ի խոր-հուր-դըս իւր-եանց զոր և խոր-հե-ցան:

Զի գո-վի մե-ղա-ւո-րըն ի ցան-կու-թիւն ան-ձին իւ-րոյ. որ զըր-կէն, և նա գո-վի:

Իսկ ըն-դէ՞ր բար-կա-ցոյց մե-ղա-ւո-րըն զԱստ-ւած, ըստ բա-զում բար-կու-թեան իւ-րում, թէ ոչ խընդ-րի:

Ոչ է Աստ-ւած ա-ռա-ջի ա-չաց նո-րա, պիղծ են ճա-նա-պարհք նո-րա յա-մե-նայն ժամ:

Բար-ձեալ են ի-րա-ւունք յե-րե-սաց նո-րա. ի վե-րայ ա-մե-նայն թըշ-նա-մեաց իւ-րոց տի-րես-ցէ:

Ա-սաց ի սըր-տի իւ-րում, թէ ոչ սա-սա-նե-ցայց ազ-գէ յազգ ա-ռանց չա-րի:

Ա-նի-ծիւք և դառ-նու-թեամբ և նեն-գու-թեամբ լի է բե-րան նո-րա, և ի ներ-քոյ լեզ-ուի նո-րա ցաւք և վաս-տակք:

Նըս-տի դա-րան-եալ ընդ մե-ծա-մե-ծըս ի գաղ-տնիս՝ ըս-պա-նա-նել զամ-բի-ծըն:

Աչք նո-րա ի տը-նան-կըս հա-յին. վա-րա-նի ի գաղ-տնիս որ-պէս զա-ռիւծ ի մոր-ւոջ իւ-րում:

Դա-րա-նի յա-փըշ-տա-կել զաղ-քա-տըն. յա-փըշ-տա-կել զաղ-քա-տըն և ձըր-գել ըզ-նա:

Յո-րո-գայթ իւր խո-նար-հե-ցու-ցէ ըզ-նա. խո-նար-հես-ցի և անկ-ցի ի տի-րել իւ-րում ի վե-րայ տը-նան-կաց:

Զի ա-սաց ի սըր-տի իւ-րում թէ մո-ռա-ցաւ Աս-տուած. դար-ձոյց զե-րե-սըս իւր՝ զի մի՛ տես-ցէ իս-պառ:

Ա-րի Տէր Աս-տուած իմ. բար-ձըր ե-ղի-ցի ձե-ռըն քո, և մի՛ մո-ռա-նար ըզ-տը-նան-կըս:

Իսկ ըն-դէ՞ր բար-կա-ցոյց ամ-բա-րիշ-տըն զԱս-տուած, զի ա-սաց ի սըր-տի իւ-րում թէ ո՛չ քըն-նի:

Տե-սա-նես դու ըզ-նա ի ցա-ւըս և ի սըրտ-մը-տու-թիւ-նըս՝ հայ-իս, մատ-նել ըզ-նա ի ձե-ռըս քո. ի քեզ թող-եալ է աղ-քա-տըն, և որ-բոյն դու ես օգ-նա-կան:

Խոր-տա-կես-ցի բա-զուկ մե-ղա-ւո-րի և չա-րի. խընդ-րես-ցին մեղք նո-րա և նա մի՛ գըտ-ցի:

Տէր թա-գա-ւոր յա-ւի-տեա-նըս յա-ւի-տե-նից. կո-րի-ցեն հե-թա-նոսք յեր-կրէ նո-րա:

Ըզ-ցան-կու-թիւն տը-նան-կաց լը-ւար Տէր. ի պատ-րաս-տու-թիւն սըր-տից նո-ցա հայ-ե-ցաւ ակն քո:

Դատ առ-նել որ-բոյն և տը-նան-կի, զի մի՛ ևս յա-ւե-լու-ցու մարդ ի մե-ծա-բա-նել իւ-րում ի վե-րայ ե-րե-սաց եր-կրի:

ՍԱՂՄՈՍ ՏԱՍՆԵՐՈՐԴ

Ի Տէր յու-սա-ցայ. ո՞ր-պէս ա-սի-ցէք ան-ձըն իմ, փո-փոխ-եաց ի լե-րի-նըս որ-պէս ճընճ-ղուկ:

Զի ա-հա մե-ղա-ւորք լա-րե-ցին ա-ղե-ղու-նըս իւ-րեանց. պատ-րաստ ա-րա-րին ըզ-նե-տըս ի կա-պար-ճըս, ձը-գել ընդ խա-ւար այ-նո-ցիկ՝ ոյք ու-ղիղ են սըր-տիւք:

Զի զոր դու շի-նե-ցեր՝ նո-քա ա-ւե-րե-ցին, իսկ ար-դա-րըն զի՞ ա-րար:

Տէր ի տա-ճար սուրբ իւ-րում. Տէր յեր-կի-նըս յա-թոռ իւ-րում:

Աչք նո-րա ի տը-նան-կըս հայ-ին, և ար-տե-ւա-նունք նո-րա քըն-նեն զոր-դիս մարդ-կան:

Տէր քըն-նէ զար-դա-րըն և զամ-բա-րիշ-տըն. որ սի-րէ ըզ-մե-ղըս՝ ա-տէ զան-ձըն իւր:

Տե-ղաս-ցի ի վե-րայ մե-ղա-ւո-րաց ո-րո-գայթ՝ հուր և ծը-ծումբ. այս մըր-րիկ՝ բա-ժին բա-ժա-կի նո-ցա:

Ար-դար է Տէր և ար-դա-րու-թիւն սի-րէ, և ուղ-ղու-թիւն տե-սա-նեն ե-րեսք նո-րա:

ՍԱՂՄՈՍ ՄԵՏԱՍԱՆԵՐՈՐԴ

Ապ-րե-ցո՛ զիս Տէր, զի նը-ւա-ղեաց սուրբ, նը-ւա-ղե-ցին ճըշ-մար-տու-թիւնք յորդ-ւոց ի մարդ-կա-նէ:

Ի նա-նիր խօ-սե-ցաւ այր ընդ ըն-կե-րի իւ-րում. շըր-թամբք նեն-գա-ւո-րօք սըր-տէ ի սիրտ խօ-սե-ցաւ:

Սա-տա-կէ Տէր զա-մե-նայն շըր-թու-նըս նեն-գա-ւո-րըս և ըզ-լե-զուս մե-ծա-բա-նըս:

Որք ա-սա-ցին. ըզ-լե-զուս մեր մե-ծըս ա-րաս-ցուք, շըր-թունք մեր առ մեզ են, և արդ մեր ո՞վ է Տէր:

Վա-սըն տա-ռա-պա-նաց աղ-քա-տին և հե-ծու-թեան ըղ-նան-կին, այ-ժըմ յար-եայց, ա-սէ Տէր. ե-դից ըզ-փըր-կու-թիւն իմ, և հա-մար-ձա-կե-ցայց ի նո-սա:

Բանք Տեա-ռըն են բանք սուրբ, որ-պէս զար-ծաթ ըն-տրեալ և փոր-ձեալ յերկ-րէ, սըր-բեալ և պարզ-եալ եօ-թըն-պա-տիկ ի հո-ղոյ:

Դու Տէր պա-հե-ցեր ըզ-մեզ, և ապ-րե-ցու-ցեր յազ-գէ յայս-մա-նէ մին-չեւ յա-ւի-տեան:

Շուր-ջա-նա-կի ամ-բա-րիշտք շըր-ջին. ըստ բարձ-րու-թեան քում մեծ ա-րաս-ցես դու զոր-դիս մարդ-կան:

ՍԱՂՄՈՍ ԵՐԿՈՏԱՍԱՆԵՐՈՐԴ

Մին-չեւ յե՞րբ Տէր՝ մո-ռա-նաս զիս ի-սպառ. մին-չեւ յե՞րբ դար-ձու-ցա-նես զե-րե-սըս քո յի-նէն:

Մին-չեւ յե՞րբ դը-նեմ ըզ-խոր-հուր-դըս յան-ձըն իմ. և ցաւ.ք սըր-տի ի-մոյ զա-ւու-րըս:

Մին-չեւ ցե՞րբ բարձ-րա-նայ թըշ-նա-մին ի վե-րայ իմ. նայ-եա՛ եւ լուր ինձ Տէր Աստ-ուած իմ:

Լոյս տուր Տէր ա-չաց ի-մոց, զի մի՛ եր-բէ.ք նըն-ջե-ցից ի մահ:

Մի՛ ա-սաս-ցէ թըշ-նա-մին՝ թէ յաղ-թե-ցի նը-մա. կամ նե-ղիչ.ք իմ ցըն-ծաս-ցեն թէ ես սա-սա-նե-ցայց:

Ես յո-ղոր-մու-թիւ-նըս քո Տէր յու-սա-ցայ, ցըն-ծա-ցաւ սիրտ իմ ի փըր-կու-թեան քում. օրհ-նե-ցից ըզ-Տէր ըզ-բա-րե-րա-րըդ իմ:

ՍԱՂՄՈՍ ԵՐԵՔՏԱՍԱՆԵՐՈՐԴ

Ա-սաց ա-նըզ-գա-մըն ի սըր-տի ի-րում, թէ ոչ գոյ Աստ-ուած:

Ա-պա-կա-նե-ցան և պըղ-ծե-ցան յա-նօ-րէ-նու-թեան իւր-եանց. եւ ո ոք է՝ որ առ-նէ ըզ-քաղց-րու-թիւն:

Տէր յերկ-նից նայ-ե-ցաւ յա-մե-նայն որ-դիս մարդ-կան, տե-սա-նե թէ ի-ցէ՞ ոք ի-մաս-տուն՝ որ խընդ-րի-ցէ զԱստ-ուած:

Ա-մե-նե-քեան խո-տո-րե-ցան ի մի-ա-սին եւ ան-պի-տա-նա-ցան:

Ոչ ոք է որ առ-նէ ըզ-բա-րի. և չէ ոք մին-չեւ ի մի:

Որ-պէս ոչ ծա-նի-ցեն ա-մե-նե-քեան ոյ.ք գոր-ծեն զա-նօ-րէ-նու-թիւն:

Ոյ.ք ու-տէ-ին ըզ-ժո-ղո-վուր իմ որ-պէս կե-րա-կուր հա-ցի, և առ Տէր ոչ կար-դա-ցին:

Անդ եր-կի-ցեն զեր-կիւղ՝ ուր ո ի-ցէ եր-կիւղ, զի Տէր է յազ-գըս ար-դա-րոց:

Ըզ-խոր-հուրդ աղ-քա-տին յա-մօթ ա-րա-րին, զի Տէր է յոյս նո-րա։

Ո՞ւ տա-ցէ ի Սի-օ-նէ ըզ-փըր-կու-թիւն Իս-րա-յէ-լի. ի դար-ձու-ցա-նել Տեա-ռըն ըզ-գե-րու-թիւն ժո-ղո-վըր-դեան իւ-րոյ, ցըն-ծաս-ցէ Յա-կոբ՝ եւ ու-րախ ե-ղի-ցի Իս-րա-յէլ։

ՍԱՂՄՈՍ ՉՈՐԵՔՏԱՍԱՆԵՐՈՐԴ

Տէր ո՞վ կաց-ցէ ի խո-րա-նի քում, կամ ո՞վ բը-նա-կես-ցէ ի լեա-ռըն սուրբ քո։

Որ գը-նայ ան-բիծ՝ գոր-ծէ զար-դա-րու-թիւն՝ խօ-սի ըզ-ճըշ-մար-տու-թիւն ի սըր-տի իւ-րում։

Որ ոչ նեն-գա-ւո-րեաց լեզ-ւաւ իւ-րով, եւ չար ըն-կե-րի իւ-րում ոչ ա-րար։

Նա-խա-տի-նըս ի մեր-ձա-ւո-րաց նա ոչ առ-նու. ար-հա-մար-հեալ է ա-ռա-ջի նո-րա չա-րա-գոր-ծըն։

Զեր-կիւ-ղա-ծըս Տեա-ռըն փա-ռա-ւոր առ-նէ, որ երդ-նու ընդ ըն-կե-րի իւ-րում, և ոչ սըտէ։

Զար-ծաթ իւր ի վար-ձու ոչ տայ, եւ կա-շա-ռըս ի վե-րայ ի-րա-ւանց ոչ առ-նու. որ զայս ա-րաս-ցէ՝ նա մի՛ սա-սա-նես-ցի յա-ւի-տեան։

ՍԱՂՄՈՍ ՀՆԳԵՏԱՍԱՆԵՐՈՐԴ

Պա-հեա՛ զիս Աստ-ուած իմ՝ զի ես ի քեզ յու-սա-ցայ. ա-սա-ցի Տեա-ռըն, Տէր իմ ես դու, եւ բա-րիք իմ ինձ ի քէն են։

Սըր-բոց քոց որք եւ յերկ-րի քում, ըս-քան-չե-լի ա-րա-րեր զա-մե-նայն կա-մըս իմ ի նո-սա։

Յա-ճա-խես-ցին հի-ւան-դու-թիւնք նո-ցա. յետ այ-սո-րիկ ա-պա փաղ-փա-ղես-ցին։

Ոչ ժո-ղո-վե-ցայց ի ժո-ղո-վըս նո-ցա յար-եանց. եւ ո՛չ յի-շե-ցից զան-ւա-նըս նո-ցա ի շըր-թու-նըս իմ:

Տէր, բա-ժին ժա-ռան-գու-թեան ի-մոյ եւ բա-ժա-կի ի-մոյ դու ես, որ անդ-րէն դար-ձու-ցա-նես ըզ-ժա-ռան-գու-թիւն իմ յիս:

Վի-ճակք ե-լին ինձ ընդ ըն-տի-րըս, եւ ժա-ռան-գու-թիւն իմ հա-ճոյ ե-ղեւ ինձ:

Օրհ-նե-ցից ըզ-Տէր՝ որ ի-մաս-տուն ա-րար զիս, մինչ ի գի-շե-րի եւս խըր-րա-տե-ցին զիս ե-րի-կա-մունք իմ:

Յա-ռա-ջա-գոյն տե-սա-նէ-ի ըզ-Տէր ա-ռա-ջի իմ յա-մե-նայն ժամ. զի է ընդ աջ-մէ իմ-մէ, զի մի՛ սա-սա-նե-ցայց:

Վասն այ-սո-րիկ ու-րախ ե-ղեւ սիրտ իմ, եւ ցըն-ծա-ցաւ լե-զու իմ, եւս եւ մար-մին իմ բը-նա-կես-ցի յու-սով:

Զի ոչ թող-ցես զան-ձըն իմ ի

դը-ժո-խըս եւ ոչ տա-ցես սըր-բոյ քում տե-սա-նել զա-պա-կա-նու-թիւն:

Ցու-ցեր ինձ ըզ-ճա-նա-պարհ-ըս քո կե-նաց, լը-ցու-ցեր զիս ու-րա-խու-թեամբ ե-րե-սաց քոց ի քաղց-րու-թե-նէ վայ-ել-չու-թեան ա-ջոյ քո մինչ ի-ս-պառ:

ՍԱՂՄՈՍ ՎԵՇՏԱՍԱՆԵՐՈՐԴ

Լո՛ւր Տէր ար-դա-րու-թեան, եւ նայ-եա՛ ի խըն-դըր-ւա-ծըս իմ. ուն-կըն դիր ա-ղօ-թից ի-մոց զի ոչ շըր-թամբք նեն-գա-ւո-րօք:

Յե-րե-սաց քոց ի-րա-ւունք ինձ ել-ցեն, եւ աչք իմ տես-ցեն զուղ-ղու-թիւն:

Փոր-ձե-ցեր ըզ-սիրտ իմ, եւ քըն-նե-ցեր ի գի-շե-րի. փոր-ձե-ցեր զիս՝ եւ ոչ գը-տաւ յիս ա-նի-րա-ւու-թիւն:

Մի՛ խօ-սես-ցի բե-րան իմ ըզ-գոր-ծըս որդ-ւոց մարդ-կան. վասն բա-նից շըր-թանց քոց ես պա-հե-ցից ըզ-ճա-նա-պար-հըս խիս-տըս:

Հաս-տա-տեա՛ ըզ-շա-ւի-ղըս իմ ի ճա-նա-պար-հի քում, զի մի՛ գայ-թակ-ղես-ցին գը-նացք իմ:

Ես առ քեզ Տէր կար-դա-ցի՝ զի լը-ւար ինձ Աստ-ւած, խո-նար-հե-ցո՛ առ իս զունկըն քո եւ լուր բա-նից ի-մոց:

Սքան-չե-լի ա-րա-րեր ո-ղոր-մու-թիւ-նըս քո. ո փըր-կես զայ-նո-սին՝ որք յու-սա-ցեալ են ի քեզ՝ յայն-ցա-նէ որք հա-կա-ռակ կան ա-ջոյ քո:

Պա-հեա՛ զիս որ-պէս բիբ ա-կան. ընդ հո-վա-նեաւ թե-ւոց քոց ծած-կես-ցես զիս յե-րե-սաց ամ-բա-րըշ-տաց, որք տա-ռա-պե-ցու-ցին զիս:

Թըշ-նա-միք զան-ձըն իմ պա-շա-րե-ցին, եւ ի ճար-պըս իւր-եանց ար-գե-լան. եւ բե-րանք նո-ցա խօ-սե-ցան զամ-բար-տա-ւա-նու-թիւն:

Մեր-ժե-ցին զիս, եւ այժմ դար-ձեալ պա-տե-ցին զի-նեւ. ուշ ե-դին խո-նար-հե-ցու-ցա-նել զիս յեր-կիր:

Հա-մա-րե-ցան ինձ որ-պէս ա-ռիւծ զի պատ-րաստ է յորս, եւ որ-պէս կո-րիւն ա-ռիւ-ծու զի նըս-տի դա-րան-եալ:

Ա-րի Տէր՝ ժա-մա-նեա նո-ցա եւ խա-փա-նեա ըզ-նո-սա. փըր-կեա՛ զան-ձըն իմ յամ-բա-րըշ-տաց, ի սը-րոյ եւ ի ձե-ռաց թըշ-նամ-ւոյն:

Տէր կո-րո՛ ըզ-նո-սա յերկ-րէ. բա-ժա-նեա եւ խա-փա-նեա ըզ-նո-սա ի կեա-նըս իւր-եանց:

Գաղտ-նեօք քովք լը-ցան ո-րո-վայնք նո-ցա յա-գե-ցան կե-րա-կրովք, եւ թո-ղին ըզ-մը-նաց-ւա-ծըս տը-ղայ-ոց իւր-եանց:

Ես ար-դա-րու-թեամբ ե-րե-ւե-ցայց ե-րե-սաց քոց. եւ յա-գե-ցայց յե-րե-ւել փա-ռաց քոց:

ՍԱՂՄՈՍ ԵՕԹՆԵՒՏԱՍՆԵՐՈՐԴ

Սի-րե-ցից ըզ-քեզ՝ Տէր զօ-րու-թիւն իմ, Տէր հաս-տա-տիչ իմ, ա-պա-ւէն իմ, եւ Փըր-կիչ իմ։

Աստ-ւած օգ-նա-կան իմ եւ ես յու-սամ ի նա, ա-պա-ւէն իմ, եղ-ջիւր փըր-կու-թեան ի-մոյ ըն-դու-նե-լի իմ է։

Օրհ-նե-լով կար-դա-ցից առ Տէր, եւ ի թըշ-նա-մեաց ի-մոց ապ-րե-ցայց։

Շուրջ ե-ղեն զի-նեւ եր-կունք մա-հու. եւ ուղխք ա-նօ-րէ-նու-թեան խը-ռո-վե-ցու-ցին զիս։

Վիշտք դը-ժո-խոց պա-շա-րե-ցին զիս. եւ ժա-մա-նե-ցին ինձ ո-րո-գայթք մա-հու։

Ի նե-ղու-թեան ի-մում ես առ Տէր կար-դա-ցի, եւ առ Աստ-ւած իմ ա-ղա-ղա-կե-ցի։

Լը-ւաւ ինձ ի տա-ճա-րէ սըր-բոյ իւր-մէ ձայ-նի ա-ղօ-թից ի-մոց. եւ ա-ղա-ղակ իմ ա-ռա-ջի նո-րա, մըտ-ցէ յա-կան-ջըս նո-րա։

Խը-ռո-վե-ցաւ եւ դո-ղաց եր-կիր, եւ հի-մունք լե-րանց սա-սա-նե-ցան եւ խը-ռո-վե-ցան, զի բար-կա-ցաւ ի վե-րայ նո-ցա Աստ-ւած։

Ել ծուխ ի բար-կու-թե-նէ նո-րա, եւ հուր յե-րե-սաց նո-րա բոր-բո-քե-ցաւ եւ փայ-լա-տա-կունք հա-տան ի նը-մա-նէ։

Խո-նար-հե-ցոյց զեր-կի-նըս եւ էջ. եւ մէգ ի ներ-քոյ ո-տից նո-րա։

Ել ի քը-րով-բէս եւ թըռ-եաւ. սը-լա-ցաւ նա ի թե-ւըս հող-մոց։

Եդ ըզ-խա-ւար ի ծած-կոյթ իւր, եւ շուրջ ըզ-նո-վաւ են յարկք իւր, եւ խա-ւա-րայ-ին ջուրք մին-չեւ յամ-պըս օ-դոց։

Ի փայ-լա-տա-կել նո-րա ա-ռա-ջի նո-ցա, ամպք ան-ցու-ցին ըզ-կար-կուտ, եւ ըզ-կայ-ծա-կու-նըս հուր։

Ո-րո-տաց Տէր յերկ-նից, եւ Բարձ-րեա-լըն ետ ըզ-ձայն իւր ի կար-կուտ եւ ի կայ-ծա-կու-նըս հուր։

Ա-ռա-քեաց ըզ-նե-տըս իւր եւ

ցըր-ւեաց ըզ-նո-սա. յա-ճա-խեաց ըզ-
փայ-լա-տա-կու-նըս իւր, եւ խը-ռո-
վե-ցոյց ըզ-նո-սա:

Ե-րե-ւե-ցան աղ-բերք ջուրց, եւ
յայտ-նե-ցան հի-մունք աշ-խար-հի:

Ի սաս-տէ քում-մէ Տէր, եւ ի շըն-
չել հող-ւոյ բար-կու-թեան քո:

Ա-ռա-քեաց ի բար-ձանց եւ ըն-կա-
լաւ զիս. ըն-կա-լաւ զիս ի ջուրց բազ-մաց:

Փըր-կես-ցէ զիս Տէր ի թըշ-նա-
մեաց ի-մոց հը-զօ-րաց, եւ յա-տել-
եաց ի-մոց զի հը-զօր ե-ղեն քան զիս:

Ժա-մա-նե-ցին ինձ ա-ւուրք չար-
չա-րա-նաց ի-մոց. ե-ղեւ Տէր հը-զօ-
րիչ իմ, եւ ե-հան զիս յան-դո-րըր. եւ
փըր-կեաց զիս Տէր՝ զի կա-մե-ցաւ զիս:

Հա-տուս-ցէ ինձ Տէր ըստ ար-
դա-րու-թեան ի-մում, ըստ ամբ-ծու-
թեան ի-մում հա-տուս-ցէ ինձ:

Ես պա-հե-ցից ըզ-ճա-նա-պար-
հըս Տեա-ռըն, եւ ոչ ամ-բա-րըշ-տե-
ցայց յԱս-տու-ծոյ իմ-մէ:

Ա-մե-նայն ի-րա-ւունք նո-րա ա-

ռա-ջի իմ են. եւ զար-դա-րու-թիւն
իւր ոչ ի բաց-եայ ա-րար յի-նէն:

Ե-ղէց եւ ես ան-բիծ ընդ նը-մա,
եւ ըզ-գու-շա-ցայց յա-նօ-րէ-նու-թե-
նէ իմ-մէ:

Հա-տուս-ցէ ինձ Տէր ըստ ար-դա-
րու-թեան ի-մում, ըստ սըր-բու-թեան
ձե-ռաց ի-մոց ա-ռա-ջի ա-չաց իւ-րոց:

Ընդ սըր-բոյն սուրբ ե-ղի-ցիս, ընդ
առն ամբ-ծի ամ-բիծ ե-ղի-ցիս, ընդ
ընտ-րեալ-սըն ընտ-րեալ ե-ղի-ցիս, եւ
ըզ-թիւր-սըն կոր-ծա-նես-ցես:

Դու ըզ-ժո-ղո-վուր-դըս խո-նար-հըս
կե-ցու-ցա-նես, եւ զա-չըս ամ-բար-տա-
ւա-նից դու խո-նար-հե-ցու-ցա-նես:

Դու լու-սա-ւոր առ-նես ըզ-ճը-
րագ իմ Տէր. Աստ-ւած իմ, լոյս արա
ինձ ի խա-ւա-րի:

Զի եւ փըր-կե-ցայց ի փոր-ձու-թե-
նէ. Աս-տու-ծով ի-մով ան-ցից ընդ
պա-րիս-պըս:

Աստ-ւած իմ, ան-բիծ են ճա-նա-
պարհք քո, եւ բանք Տեա-ռըն ընտ-

բեալ են. եւ ա-պա-ւէն ա-մե-նե-ցուն որ յու-սան ի նա:

Վասն զի ո՞վ է Աս-տուած բաց ի Տեառ-նէ, կամ ո՞վ է Աս-տուած բաց յԱս-տու-ծոյ մեր-մէ:

Աս-տուած՝ որ ըզ-գե-ցու-ցեր ինձ զօ-րու-թիւն, եւ ե-դեր յամ-բը-ծու-թեան ըզ-ճա-նա-պար-հըս իմ:

Հաս-տա-տե-ցեր զո-տըս իմ որ-պէս զեղ-ջեր-ուի. եւ ի վե-րայ բար-ձանց կա-ցու-ցեր զիս:

Ու-սու-ցեր ըզ-ձե-ռըս իմ ի պա-տե-րազմ, եւ ա-րա-րեր ըզ-բա-զուկ իմ որ-պէս զա-ղե-ղըն հաստ. եւ ե-տուր ինձ ըզ-պաշտ-պա-նու-թիւն փըր-կու-թեան:

Աջ քո ըն-կա-լաւ զիս, եւ խը-րատ քո կանգ-նեաց-զիս իս-պառ, եւ խը-րատ քո ու-սուս-ցէ զիս:

Ընդ-ար-ձա-կե-ցեր ըզ-գը-նա-ցըս իմ ի ըս-տո-րո-տէ իմ-մէ. եւ ոչ տը-կա-րա-ցան շա-ւիղք իմ:

Հա-լա-ծե-ցից ըզ-թըս-նա-միս իմ եւ հա-սից նո-ցա. եւ ոչ դար-ձայց

ի նո-ցա-նէ՝ մին-չեւ ըս-պա-ռե-ցից ըզ-նո-սա:

Նե-ղե-ցից ըզ-նո սա, եւ այլ մի՛ կա-րաս-ցեն կեալ. եւ անկ-ցին ի ներ-քոյ ո-տից ի-մոց:

Ըզ-գե-ցու-ցեր ինձ զօ-րու-թիւն ի պա-տե-րազ-մի. եւ ըզ-յա-րու-ցեալ-սըն ի վե-րայ իմ՝ ներ-քոյ իմ ա-րա-րեր:

Ըզ-թըշ-նա-միս իմ հա-լա-ծա-կա-նըս ա-րա-րեր, եւ զա-տե-լիս իմ սա-տա-կե-ցեր:

Ա-ղա-ղա-կե-ցին՝ եւ ոչ ոք էր որ փըր-կէր ըզ-նո-սա, կար-դա-ցին առ Տէր՝ եւ ոչ լը-ւաւ նո-ցա:

Ման-րե-ցից ըզ-նո-սա որ-պէս փո-շի ա-ռա-ջի հող-մոյ. եւ որ-պէս կաւ գը-ռե-հաց կո-խե-ցից ըզ-նո-սա:

Փըր-կես-ցէ զիս Տէր ի հա-կա-ռա-կու-թե-նէ ժո-ղո-վըր-դոց, եւ կա-ցուս-ցէ զիս գը-լուխ հե-թա-նո-սաց:

Ժո-ղո-վուրդ զոր ոչ գի-տէ-ի ծա-ռայ-եաց ինձ, եւ ի լուր ա-կան-ջաց լը-ւաւ ինձ:

Որ-դի՛ք օ-տա-րաց սը-տե-ցի՛ն ինձ.
որ-դի՛ք օ-տա-րաց մա-շե-ցա՛ն, եւ կա-
ղա-ցա՛ն ի շաւ-ղաց իւր-եա՛նց:

Կե՛ն-դա-նի է Տէր եւ օրհ-նեալ է
Աստ-ւած. եւ բար-ձըր ե-ղի-ցի Աստ-
ւած փըր-կու-թեա՛ն ի-մոյ:

Աստ-ւած է որ խը՛նդ-րէ ըզ-վը-
րէժ իմ, եւ հը-նա-զա՛նդ առ-նէ ըզ-
ժո-ղո-վուր-դըս ը՛նդ ի-նեւ:

Փըր-կի՛չ իմ ի թըշ-նա-մեաց ի-մոց
բար-կա-ցո-ղաց. յայ՛ն-ցա-նէ որ՛ք յա-
րու-ցեալ են ի վե-րայ իմ, բար-ձըր
ա-րա-րեր զիս, եւ յառ-նէ ա-նի-րա-
ւէ փըր-կե-ցեր զիս:

Վա՛ն այ-սո-րիկ խոս-տո-վա՛ն ե-
ղէց քեզ ի հե-թա-նո-սըս, եւ ա՛ն-
ուա՛ն քում սաղ-մոս ա-սա-ցից:

Մեծ ա-րա-րեր ըզ-փըր-կու-թի՛ւն
թա-գա-ւո-րի նո-րա առ-նել ո-ղոր-
մու-թի՛ւն ը՛նդ Օ-ծե-լոյ նո-րա Դաւ-
թի, եւ ը՛նդ զա-ւա-կի նո-րա ազ-գէ
մի՛ն-չեւ յազգ:

Փառք Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն:

9526/73

Н Арм.
2-184

2013

3901

ՀՀ Ազգային գրադարան
NL0061182

2-1849/a